

FINANSTILSYNET

THE FINANCIAL SUPERVISORY
AUTHORITY OF NORWAY

Høringsnotat

Kapitalbuffere

Forskriftsforslag

DATO:

27. september 2013

1 Innledning

Nytt EU-regelverk for kredittinstitusjoner og verdipapirforetak ble fastsatt 27. juni 2013.¹ Regelverket, omtalt som "CRD IV" (Capital Requirements Directive IV), vil bli gjeldende i EU fra 1. januar 2014. CRD IV er hovedsakelig basert på Baselkomitéens kapital- og likviditetsstandarder ("Basel III"). I tillegg til skjerpede minstekrav til ansvarlig kapital innebærer det nye regelverket at institusjonene må ha kapitalbuffere utover minstekravene.

CRD IV er ennå ikke tatt inn i EØS-avtalen. Norske lovbestemmelser om kapital- og bufferkravene i CRD IV ble vedtatt av Stortinget 10. juni 2013 og gjort gjeldende fra 1. juli 2013. De nye bestemmelsene er tatt inn i finansieringsvirksomhetsloven og verdipapirhandelloven med forskriftshjemler til mer detaljerte bestemmelser.

Inntil CRD IV er tatt inn i EØS-avtalen, er Finanstilsynet bedt om å utforme regler som så langt det passer svarer til det nye regelverket utover det som ligger til grunn i de vedtatte lovreglene, jf. brev fra Finansdepartementet 2. juli 2013. I dette høringsnotatet presenterer Finanstilsynet et forskriftsforslag med detaljerte bestemmelser om bufferkrav og restriksjoner ved manglende oppfyllelse av kravene ("bufferforskriften").

Bufferkravene i CRD IV gjennomgås i punkt 2 nedenfor. I punkt 3 beskrives de norske lovbestemmelsene. Finanstilsynets vurderinger er gitt i punkt 4, mens forslag til bufferforskrift følger i punkt 5.

2 Buffere i CRD IV

Bufferkravene i CRD IV-direktivet er bevaringsbuffer, systemrisikobuffer, buffer for globalt systemviktige institusjoner (G-SII), buffer for andre systemviktige institusjoner (O-SII) og motsyklisk kapitalbuffer. Bevaringsbufferen og den motsykliske kapitalbufferen skal gjelde på alle konsolideringsnivåer. Systemrisikobufferen og buffer for systemviktige institusjoner kan gjelde på solo-, delkonsolidert eller konsolidert nivå. Formålet med bevaringsbufferen er å bygge opp kapital i gode tider som skal bidra til å hindre at kapitalen faller under minimumskravet i kraftige nedgangsperioder. Den motsykliske kapitalbufferen skal dempe effekten av sykliske variasjoner ved at institusjonene må bygge opp ekstra bufferkapital i perioder der kredittveksten er særlig sterk. Systemrisikobufferen kan pålegges alle, enkelte eller grupper av institusjoner for å dempe langsiktig ikke-syklisk system- eller makrorisiko. Bufferne for systemviktige institusjoner skal redusere sannsynligheten for vanskeligheter for slike institusjoner hvor en avvikling kan medføre finansiell ustabilitet og betydelige forstyrrelser i realøkonomien.

Alle bufferkravene skal beregnes ut fra beregningsgrunnlaget for kapitalkrav etter pilar 1. Summen av buffere som pålegges den enkelte institusjon utgjør institusjonens kombinerte bufferkrav. Dersom institusjonen ikke overholder det kombinerte bufferkravet, vil den få restriksjoner på utbetaling av utbytte, tilbakekjøp av aksjer, variabel godtgjørelse mv.

¹ Ikrafttredelsen skjedde i forbindelse med publisering av regelverket i "Official Journal of the European Union."

Bevaringsbuffer

Bevaringsbufferen skal tilsvare 2,5 prosent av beregningsgrunnlaget, jf. artikkel 129 (1). Bevaringsbufferen skal fases gradvis inn med 0,625 prosentpoeng i året fra 1. januar 2016 til 1. januar 2019 jf. artikkel 162 (2), men kan innføres fullt ut i det enkelte land fra 1. januar 2014, jf. artikkel 160 (6).

Motsyklisk kapitalbuffer

Nivået på den motsykliske bufferen skal fastsettes nasjonalt med utgangspunkt i forholdet mellom kreditt og BNP, mulige retningslinjer og råd fra ESRB og eventuelle andre indikatorer på systemrisiko, og skal gjelde alle utlån til i det aktuelle landet. Direktivet gir også nasjonale myndigheter mulighet til å ta hensyn til andre variabler ved fastsettelse av bufferen, jf. artikkel 136 (3). Bufferkravet skal variere fra 0 til 2,5 prosent av beregningsgrunnlaget, men kan under særlige forhold settes høyere enn 2,5 prosent, jf. artikkel 136 (4).

Hver institusjon skal beregne kravet til motsyklisk kapitalbuffer som et vektet gjennomsnitt av satsene som gjelder i landene institusjonen har kreditteksponeringer, jf. artikkel 140 (1). Motsykliske bufferkrav over 2,5 prosent for eksponeringer i andre land forutsetter imidlertid at hjemlandet har anerkjent de andre landenes bufferfastsettelse, jf. artikkel 137 (1). Når beslutning om innføring av motsyklisk kapitalbuffer er tatt, skal bankene oppfylle kravet senest innen ett år. I særlige tilfeller kan myndighetene også sette en kortere tidsfrist, jf. artikkel 136 (5). De samme bestemmelsene om oppfyllelse gjelder for andre EØS-land for buffersatser inntil 2,5 prosent. Hjemlandsmyndigheten kan velge å anerkjenne andre lands buffersatser over 2,5 prosent og eventuelle kortere innføringsfrister. Det finnes lignende bestemmelser for land utenfor EØS, men her har hjemlandsmyndigheten mulighet til å sette egne krav. Ved reduksjon av den motsykliske buffersatsen gjelder kravet umiddelbart etter offentliggjøring, jf. artikkel 140 (6).

Bufferen skal fases inn i samme takt som bevaringsbufferen. Ved en eventuell raskere gjennomføring er det kun hjemlandsinstitusjonene som må oppfylle kravet, jf. artikkel 160 (7).

Systemrisikobuffer

Systemrisikobufferen kan pålegges enkeltinstitusjoner, eller grupper av institusjoner som har relativt like sektoreksponeringer eller risikoprofiler, jf. fortalen 85. Ulike institusjoner kan bli pålagt ulike nivåer på bufferen, jf. artikkel 133 (9). Medlemsland kan sette buffernivåer fra 1 til 3 prosent av beregningsgrunnlaget. Dersom en myndighet setter en buffer på opptil 3 prosent basert på eksponeringer i et annet medlemsland, må det samme buffernivået benyttes for alle eksponeringer innenfor EØS, jf. artikkel 133 (18). Fra 2015 kan medlemsland sette buffer på inntil 5 prosent for eksponeringer i hjemland og land utenfor EØS, jf. artikkel 133 (13). Høyere buffernivåer må godkjennes av EU-kommisjonen, jf. artikkel 133 (15).

Innføring og endring av bufferkrav skal offentliggjøres og begrunnes, jf. artikkel 133 (11), (12) og (16). Krav om systemrisikobuffer skal i utgangspunktet bare gjelde for hjemlandets institusjoner, men andre lands myndigheter kan velge å pålegge systemrisikobuffer for "sine" institusjoners virksomhet i landet ("frivillig resiprositet").

Bufferen skal gjelde fra gjennomføringstidspunkt for CRD IV, jf. artikkel 162 (6).

Buffere for systemviktige institusjoner

Medlemsland skal jf. artikkel 131 (1) identifisere *globalt systemviktige institusjoner* (G-SII), og pålegge disse en buffer i form av ren kjernekapital som ikke er benyttet til å dekke minstekravet under pilar 1, bevaringsbuffer, motsyklisk kapitalbuffer og krav pålagt under pilar 2. Identifiseringen av systemviktige institusjoner skal baseres på vurderingskriterier fastsatt av Baselkomitéen og listet opp i artikkel 131 (2). De globalt systemviktige institusjonene skal deles inn i fem klasser med stigende buffernivåer, fra 1 til 3,5 prosent av beregningsgrunnlaget for kapitalkrav på konsolidert nivå, jf. artikkel 131 (9).

Identifiseringen skal baseres på G-SIIens størrelse, grad av sammenveving med det finansielle systemet, om andre institusjoner kan tilby samme tjenester eller infrastruktur (erstattbarhet), konsernets kompleksitet og grensekryssende aktiviteter (både mellom medlemsland, og mellom medlemsland og tredjeland). Hver av disse fem kategoriene skal vektes likt og bestå av kvantifiserbare indikatorer. Metoden skal gi en overordnet score for hver enkelt G-SII, som vil danne grunnlaget for hvilken av de fem kategoriene institusjonen skal plasseres i, jf. artikkel 131 (2) og (9). Det er imidlertid rom for skjønn dersom ansvarlig myndighet ønsker å plassere en G-SII i en høyere kategori enn det som følger av metodikken.

Medlemsland kan også identifisere *andre systemviktige institusjoner* (O-SII), og pålegge disse en buffer på mellom 0 og 2 prosent av beregningsgrunnlaget. Vurderingskriteriene ligner på G-SII-kriteriene, men skal tilpasses grad av systemviktighet på medlemsland- eller EØS-nivå og skal minst inkludere ett av flere forhåndsdefinerte vurderingskriterier. Disse kriteriene er størrelse, betydning for økonomien i medlemslandet eller EØS, betydning av grenseoverskridende virksomhet og institusjonens sammenveving med det finansielle systemet, jf. artikkel 131 (3). Kravene skal revurderes og offentliggjøres årlig, jf. artikkel 131 (7) og (12).

Et bankkonsern som kvalifiserer for både O-SII- og G-SII-buffer skal bare ta hensyn til den høyeste bufferen, jf. artikkel 131 (14). En O-SII som er datterbank av en systemviktig institusjon skal ikke pålegges høyere buffer enn konsernets G-SII- eller O-SII-krav på konsolidert nivå, jf. artikkel 131 (8)².

O-SII-bufferen skal gjelde fra 1. januar 2016, mens G-SII-bufferen innføres gradvis fra 1. januar 2016 til 1. januar 2019, jf. artikkel 162 (2) og (5).

Kombinert bufferkrav

Bufferkravene skal summeres til et kombinert bufferkrav som skal dekkes av ren kjernekapital som ikke er benyttet til å dekke minstekravet i pilar 1, jf. artikkel 129 (1) i direktivet, eller krav pålagt i pilar 2, jf. artikkel 129 (5) og artikkel 104.

For banker som kvalifiserer for både systemviktig buffer og systemrisikobuffer skiller direktivet mellom systemrisikobuffer som (i) bare gjelder eksponeringer i hjemlandet, og (ii) systemrisikobuffer som gjelder eksponeringer både i hjemland og utland. I situasjon (i) skal bankene oppfylle begge kravene. I situasjon (ii) skal bankene derimot bare ta hensyn til den største bufferen, jf. artikkel 133 (4) og (5).

² Laveste buffersats for en O-SII-datterbank av en systemviktig institusjon som er pålagt O-SII- eller G-SII-buffer er 1 prosent, jf. artikkel 131 (8).

Konsekvenser ved manglende oppfyllelse av bufferkrav

Institusjoner som ikke oppfyller det kombinerte bufferkravet, vil bli pålagt restriksjoner på utbetaling av utbytte, tilbakekjøp av aksjer/egenkapitalbevis, variabel godtgjørelse mv., jf. artikkel 141. Dersom det kombinerte bufferkravet ikke oppfylles, må institusjonen beregne og rapportere maksimalt disponeringsbeløp. Maksimalt beløp til disponering er den delen av overskuddet som kan disponeres ved brudd på det kombinerte bufferkravet. Jo større brudd, desto mindre andel av overskuddet kan disponeres. Det er fire tilbakeholdelsesgrader (100 prosent, 80 prosent, 60 prosent og 40 prosent av overskuddet). Institusjoner som ikke oppfyller bufferkravet skal også utarbeide en kapitalplan som skal oversendes Finanstilsynet innen fem virkedager, jf. artikkel 142. Finanstilsynet kan gi utsatt frist på oversendelsen.

3 Norske lovkrav

Nye lovbestemmelser om bevaringsbuffer, systemrisikobuffer, buffer for systemviktige institusjoner og motsyklisk buffer er tatt inn i finansieringsvirksomhetsloven § 2-9e og verdipapirhandelloven § 9-15a. Den enkelte buffer skal bestå av ren kjernekapital som ikke er benyttet til å dekke minstekrav til kapital og andre bufferkrav. Finansdepartementet kan i forskrift fastsette bestemmelser om de forskjellige bufferne, om beregningen av bufferkravene og om konsekvenser dersom kravene ikke er oppfylt.

Institusjoner pålegges en *bevaringsbuffer* som skal utgjøre 2,5 prosent ren kjernekapital. Kravet gjaldt fra 1. juli 2013.

Banker, finansieringsforetak og holdingselskaper i finanskonsern som ikke er rene forsikringskonsern, pålegges en *systemrisikobuffer* på 3 prosent ren kjernekapital. Det er tatt inn en hjemmel til å sette et høyere eller lavere nivå. Det legges opp til en gradvis innføring av bufferen slik at kravet er to prosent fra 1. juli 2013 til 30. juni 2014. For verdipapirforetak er det kun gitt en hjemmel for Finansdepartementet til å fastsette nivå på bufferen.

Buffer for systemviktige banker, finansieringsforetak og holdingselskaper i finanskonsern som ikke er rene forsikringskonsern skal utgjøre 2 prosent, mens departementet er gitt hjemmel til å fastsette buffernivået for systemviktige verdipapirforetak. Det er tatt inn forskriftshjemler til å fastsette kriterier for hvilke institusjoner som skal regnes som systemviktige, fastsette særlige virksomhetsregler og soliditetskrav, samt fastsette om kravet til systemviktige institusjoner skal være høyere eller lavere enn 2 prosent. Finansdepartementet har bedt om Finanstilsynets vurderinger og utkast til høringsnotat og forskriftsregler innen 1. november 2013, jf. brev fra departementet 8. mai 2013. Kravet skal gjelde fra 1. juli 2015. Fra 1. juli 2015 til 30. juni 2016 skal kravet være 1 prosent, mens det økes til 2 prosent fra 1. juli 2016.

Finansdepartementet skal fastsette kravet til *motsyklisk kapitalbuffer*. Norges Bank har hovedansvaret for å utarbeide beslutningsgrunnlag for fastsetting av motsyklisk kapitalbufferkrav. Finanstilsynet og Norges Bank skal samarbeide og utveksle informasjon i forbindelse med dette arbeidet. Forskrift om motsyklisk kapitalbuffer ble sendt på høring 28. juni 2013 med høringsfrist 9. august 2013, og er under behandling i Finansdepartementet. Det tas forbehold om at det kan være nødvendig med endringer i bufferforskriften når forskrift om motsyklisk kapitalbuffer er fastsatt.

Det er krav til institusjonene om å utarbeide en plan for økning av ren kjernekapital (*kapitalplan*) dersom den ikke oppfyller det kombinerte bufferkravet. Institusjoner kan heller ikke uten samtykke fra Finanstilsynet utbetale utbytte til aksjonærer/egenkapitalbevisiere og bonus til ansatte, eller kjøpe tilbake egne aksjer/egenkapitalbevis. Jo større avstand det er opp til kombinert bufferkrav, desto større andel av overskudd og bonus skal holdes tilbake. Det er ikke utarbeidet en egen hjemmel til å stoppe utbyttebetaling eller kreve høyere kapital i forskriftsforslaget, da dette er dekket i finansieringsvirksomhetslovens bestemmelser om retting og pålegg i § 2-9d.

I verdipapirhandelloven § 9-15 a er det tatt inn en generell unntakshjemmel for bufferkravene. I forarbeidene til endringer i finansieringsvirksomhetsloven og verdipapirhandelloven (Prop. 96L) legger departementet opp til inntil videre å unnta alle verdipapirforetak fra krav om bevaringsbuffer, motsyklisk buffer og systemrisikobuffer.

4 Finanstilsynets vurderinger

Finanstilsynet foreslår at de spesifikke bestemmelsene om beregning av de ulike bufferne og konsekvenser av utilstrekkelig bufferkapital gis i en egen bufferforskrift. Det vises til punkt 5 under. I det følgende gjengis Finanstilsynets vurderinger som er lagt til grunn for forskriftsforslaget.

Nivåer for anvendelse av bufferkravene

Finanstilsynet foreslår at alle bufferkravene skal gjelde på både selskapsnivå, delkonsolidert- og konsolidert nivå for å dekke risiko i de ulike delene av konsernet. For banker som eies av holdingselskap, må kravet også oppfylles av holdingselskapet på konsolidert basis, slik at ikke kapitalkravet kan dekkes ved gjeldsopptak i holdingselskapet.

Så lenge verdipapirforetak er unntatt fra bufferkrav vil verdipapirforetak som er datterselskap i konsern ikke omfattes på solonivå. Finanstilsynet har imidlertid lagt til grunn at verdipapirforetak som inngår i bankkonsern eller blandede konsern skal være underlagt de samme bufferkravene som finansinstitusjonene på konsolidert basis. Dette vurderes som rimelig siden meglervirksomhet i banker allerede er omfattet av bufferkrav.

Ved beregning av bufferkravene for blandede konsern på konsolidert basis må beregningsgrunnlaget for forsikring holdes utenfor siden kravene ikke gjelder for forsikringsselskap, pensjonsforetak og holdingselskap i forsikringskonsern.

Kombinasjon av systemrisikobuffer og buffer for systemviktige institusjoner

Systemrisikobufferen og buffer for systemviktige institusjoner kan kun kombineres dersom førstnevnte er begrenset til engasjementer i hjemlandet. Dette kan føre til at institusjoner med stor aktivitet i utlandet kan få redusert bufferkravet dersom de pålegges buffer for systemviktige institusjoner. Ut fra bakgrunnen for å innføre de to bufferne synes det lite rimelig at norske institusjoner med relativt stor utenlandsaktivitet skal ha et lavere samlet bufferkrav enn summen av de individuelle kravene. Finanstilsynet legger til grunn at lovhjemmelen i finansieringsvirksomhetsloven til å sette høyere eller lavere systemrisikobuffer enn 3 prosent kan benyttes til å opprettholde nivået på

systemrisikobufferen for institusjoner som underlegges bufferkrav for systemviktige institusjoner.

Anerkjennelse av andre lands buffersatser

Direktivet åpner for anerkjennelse av andre lands satser for motsyklisk buffer og systemrisikobuffer. Finanstilsynet vil støtte prinsippet om gjensidig anerkjennelse ettersom myndighetene i hjemlandet er nærmest til å vurdere risiko og konjunktursituasjonen i eget land.

Det legges til grunn at Finansdepartementet i medhold av forskrift om motysklisk kapitalbuffer kan anerkjenne andre lands satser for motsyklisk buffer, jf. Finanstilsynets høringsuttalelse 12. august 2013 til Finansdepartementets forslag til forskrift om motsyklisk kapitalbuffer. Dette er lagt til grunn i § 2-3 i Finanstilsynets forslag til forskrift om kapitalbuffere.

Det er de største bankene i Norge som har vesentlig utenlandseksponeringer og som vil kunne bli definert som systemviktige. Ettersom systemrisikobufferen for disse er begrenset til engasjementer i Norge, vil det ikke være aktuelt å anerkjenne andre lands buffersatser for banker som også underlegges buffer for systemviktige institusjoner. Videre må det antas at slik anerkjennelse kun vil være aktuelt dersom hjemlandet har pålagt systemrisikobuffer for alle banker i landet eller til grupper av banker der også datterbanker av norske institusjoner inngår. Når det gjelder systemrisikobufferen er det på denne bakgrunn ikke lagt opp til å gjennomføre direktivbestemmelsen om gjensidig anerkjennelse.

Verdipapirforetak

I forarbeidene til endringer i finansieringsvirksomhetsloven og verdipapirhandelloven (Prop. 96L) legger departementet opp til inntil videre å unnta alle verdipapirforetak fra krav om bevaringsbuffer, motsyklisk buffer og systemrisikobuffer. Foretak som omfattes av verdipapirhandelloven er derfor ikke inkludert i virkeområdet for bufferforskriften. Når det gjelder eventuell buffer for systemviktige verdipapirforetak vises det til Finanstilsynets vurderinger og utkast til høringsnotat og forskriftsregler som skal oversendes innen 1. november 2013, jf. brev fra departementet 8. mai 2013 der det skal fastsettes kriterier for identifikasjon av systemviktige institusjoner.

5 Forskrift om kapitalbuffere (bufferforskriften)

Kapittel 1. Unntak fra bufferkrav og virkeområde

§ 1-1 Unntak fra bufferkrav og virkeområde

- (1) Bufferkravene i lov 29. juni 2007 nr. 75 om verdipapirhandel (verdipapirhandelloven) § 9-15a gjelder ikke for verdipapirforetak.
- (2) Denne forskriften gjelder for banker, finansieringsforetak og holdingselskaper i finanskonsern som ikke er rene forsikringskonsern.
- (3) Bevaringsbuffer, motsyklisk kapitalbuffer, systemrisikobuffer og buffer for systemviktige institusjoner og skal gjelde på solo-, delkonsolidert og konsolidert nivå.
- (4) Ved beregning av bufferkravene for tverrsektorielle grupper på konsolidert basis skal beregningsgrunnlaget for forsikringsselskap, pensjonsforetak og holdingselskap i forsikringskonsern ikke medregnes.

Kapittel 2. Kombinert bufferkrav

§ 2-1 Beregning av bufferkrav

- (1) Kombinert bufferkrav er summen av kravene til bevaringsbuffer, motsyklisk kapitalbuffer, systemrisikobuffer og buffer for systemviktige institusjoner.
- (2) Med mindre annet er spesifisert skal bufferkravene beregnes ved å multiplisere beregningsgrunnlaget for minstekravet for kredittrisiko, markedsrisiko og operasjonell risiko i henhold til kapitalkravsforskriften § 2-1 første ledd med satsene angitt finansieringsvirksomhetsloven § 2-9 eller i forskrifter med hjemmel i denne.

§ 2-2 Systemrisikobuffer

- (1) For institusjoner som er pålagt buffer i henhold til [forskrift om systemviktige institusjoner] skal systemrisikobufferen begrenses til den delen av beregningsgrunnlaget som kan tilskrives engasjementer i Norge.

§ 2-3 Motsyklisk buffersats

- (1) Institusjonens motsykliske buffersats skal være et vektet gjennomsnitt av de motsykliske buffersatsene som gjelder i de land institusjonen har kredittengasjementer i henhold til [forskrift om motsyklisk buffer].
- (2) Grunnlaget for vektingen i første ledd skal være beregningsgrunnlaget for kredittrisiko for engasjementer hvor det beregnes kapitalkrav for:

- a. kredittrisiko i henhold til kapitalkravforskriften del II og III, unntatt for engasjementer med stater og sentralbanker, lokale og regionale myndigheter, offentlige foretak, multilaterale utviklingsbanker, internasjonale organisasjoner og institusjoner som beskrevet i kapitalkravforskriften § 5-1 til § 5-6,
 - b. spesifikk risiko for engasjementer i handelsporteføljen i henhold til kapitalkravforskriften del VII eller for misligholds- og migrasjonsrisiko i henhold til kapitalkravforskriften del VII kapittel 40, og
 - c. kredittrisiko for verdipapiriseringsengasjementer i henhold til kapitalkravforskriften del VI.
- (3) Ved endring av den motsykliske buffersatsen i Norge skal kravet gjelde fra datoen angitt av Finansdepartementet.
- (4) Ved økning av den motsykliske buffersatsen i andre land skal kravene gjelde senest ett år etter offentliggjøring. Finansdepartementet kan fastsette kortere tidsfrister. Beslutning om reduksjon gjelder umiddelbart etter offentliggjøring.

Kapittel 3. Konsekvenser av utilstrekkelig bufferkapital

§ 3-1 Kapitalplan

- (1) Dersom en institusjon ikke oppfyller det kombinerte bufferkravet skal en kapitalplan oversendes Finanstilsynet senest fem virkedager etter at manglende oppfyllelse foreligger.
- (2) Kapitalplanen skal minst inneholde følgende:
- a) estimat over inntekter og kostnader og en prognose for balansen, og
 - b) en plan og tidsramme for å øke institusjonens kapitaldekning for å oppfylle det kombinerte bufferkravet.

§ 3-2 Begrensninger på disponeringer

- (1) Dersom en institusjon ikke oppfyller det kombinerte bufferkravet kan disponeringer som nevnt i annet ledd bare foretas innen rammen av et maksimalt disponeringsbeløp beregnet etter tredje ledd.
- (2) Følgende disponeringer skal være begrenset til maksimalt disponeringsbeløp:
- a) utbetaling av utbytte eller konsernbidrag,
 - b) innløsning eller tilbakekjøp av egne aksjer eller egenkapitalbevis,
 - c) tilbakebetaling av innbetalte beløp i forbindelse med aksjer eller egenkapitalbevis,
 - d) utdeling av annen innbetalt eller opptjent ren kjernekapital,
 - e) avtale å betale variabel godtgjørelse eller særskilte pensjonsytelser, eller
 - f) betaling av rente på annen kjernekapital (fondsobligasjoner).
- (3) Maksimalt disponeringsbeløp er
- a) delårsresultat og årsresultat som ikke er inkludert i ren kjernekapital fratrasket påregnelig betalbar skatt multiplisert med forholdet mellom ren kjernekapital

utover minstekravet i finansieringsvirksomhetsloven § 2-9 og kombinert bufferkrav, beregnet som følger:

- (i) faktoren skal være null dersom forholdet er fra 0 inntil 25 prosent,
- (ii) faktoren skal være 0,2 dersom forholdet er fra 25 inntil 50 prosent,
- (iii) faktoren skal være 0,4 dersom forholdet er fra 50 inntil 75 prosent,
- (iv) faktoren skal være 0,6 dersom forholdet er fra 75 inntil 100 prosent.

(4) Disposisjoner som nevnt i annet ledd kan ikke foretas før institusjonen har gitt Finanstilsynet følgende informasjon:

- a) institusjonens kapital inndelt i ren kjernekapital, annen kjernekapital og tilleggskapital,
- b) delårsresultat og årsresultat,
- c) maksimalt disponeringsbeløp beregnet etter fjerde ledd, og
- d) planlagt disponering av overskudd fordelt mellom disponeringene beskrevet i andre ledd.

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

FINANSTILSYNET

Postboks 1187 Sentrum

0107 Oslo

POST@FINANSTILSYNET.NO

WWW.FINANSTILSYNET.NO